

Vojska med Rusi in Japonci.

Od 10. oktobra sem traja okoli Jentai-a južno od Mukdena skoraj neprestana bitka. V svetovni zgodovini menda še nobena bitka ni zaznamovana, ki ni bila tej enaka, kajti nasprotnika se vojskujeta s tako srčnostjo, bolje divjostjo, da se ne da popisati. Tako opisujejo vojna poročila to bitko. S perva so Japonci precej brzo prodirali v ruske pozicije, a slednjič so se baje vendar morali na nekaterih krajih ruski premoči umakniti. Nadpoveljnik ruske armade, general Kuropatkin, je baje dobil iz Petrograda ukaz, da mora vendar enkrat tudi ofenzivno proti sovražniku nastopiti, tega pokončati ter, ako mogoče, trdnjavi Port Artur na pomoč priskočiti. Toda pri zeleni mizi se lažje kaj sklene, kakor pa na bojišču izpelje, posebno če se gre bojevati s tako neustrašljivim in žilavim sovražnikom, kakoršnega imajo Rusi v tej vojski.

V začetku te grozovite bitke (dne 10. t. m.) je japonski general Nodzu, ki je poveljeval sredini japonske armade, z veliko premočjo potisnil Ruse nazaj čez reko Šilho proti levemu ruskemu krilu, kjer je bilo toraj v veliki nevarnosti biti odcepljeno od skupne bojne črte. Moral se je seveda nemudoma umakniti, a na tem rakovem potu mu je japonski general Kuroki prizadjal veliko izgubo, ker ga je zvel v ozkih gorskih soteskah pod navskrižni ogenj. To poročilu japonskega maršala izgubilo je ondi čez sedem tisoč Rusov svoje življenje. Posamezni ruski polki bili so baje popolnoma uničeni. Japonci so zadelili čez 70 topov, mnogo streljiva ter ujeli več tujin Rusov.

Vkljub temu porazu se Kuropatkin ni dal splati. Da bi preprečil popolni pogin premagane armade, je pravočasno potegnil rezervo naprej v bojno linijo ter tako okrepil svoj centrum, ki se je nato trpeško v bran postavil ter nadaljno prodiranje sovražnika zabranil. Vsled tega manevra je bilo levemu ruskemu krilu omogočeno se v dobrem redu naprej pomakniti. Položaj je bil za vso rusko armado nekoliko nevaren. Dne 15. t. m. pribojevali so si Japonci Linšipu, jako imenitno pozicijo ob železnici, ki vodi od Mukdena. Ondi vodi železna kakor tudi glavna cesta čez deročo reko Šaho. Japonci bi se na mostov skoraj bili polastili in v tem slučaju bi bili popolnoma odrezani in od Japoncev od obeh strani obkoljeni — pa tudi popolnoma uničeni. Ko so se Japonci vasi Linšipu polastili, je Kuropatkin to nevarščino takoj spoznal ter je poslal mnogo vojske na pomoč proti Linšipu; po velikih izgubah so Rusi tega važnega mesta zopet polastili. Japonci imajo velike vojne sile, da bi si prisvojili prehod čez reko Šaho. — Pri Jentai-u, kjer je trajala skoraj pet dni štrašanska bitka, bili so Rusi popolnoma premagani. — Za „grič osamelega drevesa“ sta se nasprotnika izvanredno ljuto bojevala. Na milje daleč so bili rovi in grabni z mrtvimi trupli napolnjeni; ponekod so bili celi kupi mrličev in ranjen-

cev, čez katere so se bojevalci morali plaziti. O izidu bitke še doslej ni došlo zanesljivih poročil.

Rusko baltiško brodogradništvo je že na potu na daljnji iztok. Srečalo je na morju pri Hull-u barke angleških ribičev, na katere je takoj začelo s topovi streljati. Kake spletkarije da zna ta afero med Rusijo in Anglijo povzročiti, se dosedaj še ne da sklepati. — Port Artur je baje v veliki sili in težko se baje bode ubranil japonskim naskokom.

Spodnještajerske novice.

Naprednim volilcem, kateri so v ptujem in mariborskem volilnem okraju neustrašljivo po svojem prepričanju volili in katerim smo že v 20. številki „Štajerca“ našo iskreno zahvalo in popolno priznanje izrekli, se še enkrat pristrčno zahvaljujemo ter jih spodbujamo, da naj ostanejo tudi zanaprej zvesti naprednjaški stvari ter se naj ne ozirajo na renčanje zlobnih obrekovalcev, posebno pa naj ne jemljejo v poštev nesramno blatenje klerikalnih časnikarskih cunj, ker kakor je vsakomur znano, ta sodrga itak ne more nikogar trpeti, ki ne laja ž njo ter se ne uklanja nasilstvu črne garde. Vsak naprednjak si naj misli, da je pod njegovo častjo, se prepirati ali zagovarjati proti takej slaboglasni stranki, ki nima drugega programa, kakor obrekovanje in blatenje poštenih mož, koji imajo srce za zaslepljeno, revno slovensko ljudstvo, in ki se krepko v bran stavijo navalu mračnjakov, njihovim zvijačam in sleparijam. Gospodu Stigerju častitamo še enkrat k njegovi zmagi ter smo prepričani, da bode v deželni zbornici za blagor svojih volilcev več kaj storil (oziroma dosegel), kakor uni kričaci, ki si sedaj sami hvalo spevajo po svojih „lajbžurnalih“. — Gospodu Vračko-tu naj bode v veliko zadoščenje, da je dosegel od zavednih mož toliko tisoč glasov, ki štejejo mnogo več in so veliko večje moralčne vrednosti, kakor ponarejene, falzificirane, prigoljufane glasovnice z imenom njegovega protikandidata. O zlobnem počenjanju klerikalnih agitatorjev in posameznih volilnih komisarjev bomo v kratkem našim bralcem poročali in uverjeni smo, da se bodejo čudili njihovi predrznosti in zvižahnosti. — Napadi nasprotnih listov so le nov dokaz, da si je izvolila napredna stranka prave moze, ker kogar blatijo te cunje, ta je gotovo mož na svojem mestu, značajan in odkritosrčen prijatelj svojih rojakov.

Pomota nam se je vrnila v notici pod naslovom „Pretep in uboj“ v številki 20. našega lista (na strani 4), kjer smo poročali, da je bil „Kožuhov brat eden najhujših pretepačev in da je svoječasno tudi pri nekem tepežu smrt našel“. Resnično marveč baje je, da dotičnik še živi in da ni nikakošen pretepač. Da so Binclova brata ubili, je resnica.

Iz Krčevine pri Mariboru prejeli smo sledeče: „Fihposov dopisun se je v svoji številki od 6. t. m. hvalil, da ima za seboj lepo število nazadnjakov in norcev, ki se zanj vojskujejo, da imajo naprednjaki strah pred njim in da je N. Puklavec v „Štajercu“